

בעזרת השם יתברך

גליון # 9 - חודש סיון תשכ"ח

אגרון עולמי לגלות את האמת על חיוב ישוב ארץ ישראל
שהיא מצות עשה מן התורה ושקולה כנגד כל מצות התורה

בירורי הלכות מכל ספרי שאלות ותשובות

הגליונות האלו מיוסדים לשבור את כח של אלו שמוציאים דיבתם רעה על ארצינו הקדושה כמו שכתוב בספר חפץ חיים בהקדמה, וז"ל: ועוד הלא ידוע הוא שנגזר עלינו גלות מפבר מעת מעשה המרגלים, כמו שכתוב בתהלים (פרק ק"ו, כ"ו-כ"ז), "וישא ידו להם להפיל אותם וגו' בגוים ולזרותם בארצות", וכמו שפרש רשארץ ישראל שם והרמב"ן בפקשת שלח, (במדבר י"ד א') וחטא המרגלים הלא היה עון לשון הרע, וכמו דאיתא בערכין (דף ט"ו.) אם כן אנו מכרחין לתקן זה החטא קדם הגאולה. וכדאיתא בתנא דבי אליהו שהלשון הרע עולה עד כנגד כסא הכבוד, ובפרט כשהוא מדבר נגד ארץ ישראל.

על ידי שנלמוד על מצות ישוב ארץ ישראל נזכה שכל בני ישראל יעלו לארצינו הקדושה כמ"ש בעובדיה (פרק א פסוק יז) ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם. (ובספר ישעיה פרק ס פסוק כא) ועמד כלם צדיקים לעולם וירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה. ונזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקינו בב"א.

עוד לקטנו מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר וספרי ח"ן מגדולי האחרונים וספרי תלמידי הבעל שם טוב זצלה"ה

עיה"ק צפת תובב"א

מצות ישיבת ארץ ישראל

על פי שאלות ותשובות באלף שנים האחרונות

שו"ת מבי"ט חלק ג סימן עה

שאלה ראובן קבל נזירות שמשון זה נוסחו הריני מקבל נזירו' שמשון בר מנוח בכל תנאיו שלא לדור בטוקאת אחר חופתי אלא ג' שנים שלימות ואח"כ אבא לצפת תוב"ב ואם לא אמצא אז שייר' אעקור דירתי מהעיר טוקאת ואעמוד בכפר הקאטרא"גיש עד אמצא שייר' לבא ועתה שאל השואל אם יש היתר לנזירות זה.

תשובה אף על פי שהנזירות הוא בלשון שבועה יש רוב פוסקי' שאומרי' שחל הנזירות ועליהם אנו סומכים לעולם כשאין שום טעם אחר לצרף עם זה שלא יחול הנזירות ונזירות זה לעלות לארץ ישראל הוא אפי' שהיתה שבועה שיש לה התרה אין מקום להתירה כי היא לדבר מצוה וחייב לקיים נדרו לעלות ולפייס את אשתו שתבוא עמו כיון שאמר לעקור דירתו ואם לא יוכל יקיים הוא והאשה מפסדת

תוספת אם אינה רוצה לעלות. וראיתי מה שכתב החכם מאריה דארעא טוקט /טוקאת/ מרביץ תורה בקהלו' כהר' יוסף מזרחי נר"ו וצדד צדדים והאריך להיתר נדר זה להיותו בלשון שבועה שלא לדור בטוקאט /בטוקאת/ ומזה כמה שנים נשאלתי כמה פעמים על נזירות שמשון כיוצא בזה בלשון שבועה ומעולם אני המיקל בהתרת שבועות ונזירו' בזמן הזה לא הקלתי בטעם זה שבלשון שבועה מפני שיש מחלוקת פוסקים בזה אלא בצירוף טעם אחר כמו אם לא אמר כל תנאי נ"ש כי יש גם בזה מחלוקת מפרשים אם חל הנזירות אם לאו וכיוצא בזה אז אני סומך על ענין לשון שבועה וגם חכמים מפורסמים בדור אינם מקילים בנזירות בלשון שבועה. ולפעמים אני מקל אפילו בנ"ש כשהוא באופן שאם היה נדר או שבועה היה כעין טעות שלא היה צריך התרה אלא מדרבנן גם כשהוא נ"ש בתנאיו אינו חל מן התורה וכיון שאין בו התרה אינו חל והיות הנדר או השבועה כעין טעות הוא כשניתר הנדר על ידי פתח ולא בחרטה לחודא שיש שלשה אופני התרה בחרטה על הנדר או על השבועה או בחרטה דפתח איהו פתח לנפשיה או דפתחי ליה פתח ב"ד אדעתא דהכי מי נדרת כמו שהארכתי בכל זאת בתשובת ק' ותשובת תל"ד מתשובותי שנמצא שלא היה מעולם נדר אלא כעין ד' נדרי' כמו שכתב הרא"ש ז"ל והריטב"א גם כן כתב אין חכם מתיר אלא כעין ד' נדרים פירוש שיש לו פתח ברור נראה לעולם שדומה לנדרי טעות או נדרי שגגות וחביריהם. ואם כן בנ"ש דנ"ד אם יתחרט בסוף הזמן דפתחי ליה פתחי שמים אם התר זה גורם למצוה ולשלום וקיומו גורם עבירה וקטטה נראה דמשוו ליה כעין נדר טעות ולא הוה בעי התר חכם אלא מדרבנן אי הוה נזירות לחודיה והשתא דהוי נ"ש דליכא שאלה שרינן ליה בלא התרה דבנדר ושבועה דמדאורייתא בעו התרה תקינו רבנן דאפילו דלהוי כעין טעות דאינו חל אלא מדרבנן שיתירו לו מדרבנן אבל בנ"ש אי הוי כעין טעות לא תקנו לו התרה כיון דבנ"ש דחל מן התורה לית ביה התרה ואע"ג דנ"ש דנ"ד הוי לדבר מצוה לעלות לארץ ישראל אפ"ה אי פתחי ליה ב"ד פתחי שמים דאיכא מצוה טפי

**ושלום בביתיה עם אשתו ומזונו' רווחין ולא אתדר ליה בא"י אשוו ליה
להאי נ"ש טעות ושרו ליה בשיקול דעתם ביראת ה' המבי"ט.
נאם המבי"ט.**